Tu meilo öllessosa!
Meil on pürad peiu tehtud,
Kangas puud küü kuatu
Suga äia soritetu,
Nüed ämma niksutetu.

Pruut istub isa sülles ning ootab millal
teda säält ära tullakse tooma.
Lauljad laulwad peigmehele:

— Mida weedad welwideni,
Pead kaua kallestasa,
Küla külmissa toassa,
Koledissa kammerissa. —

Selle pääle tuleb peigmees kisub pruudi
isa kaisust ja kannab wankrile.
Selle hobuse looka kus pruut pääl
istub saab paar kindaid sisutud.

Kes rutem looga peigme kodu maha saab
selle saawad kindad.
Aga, et kindad teistele ei saaks, siub pruudi
söitja looga köwast pääle, hobust resti rakendades.
Peigme kodu saades laulab sae:

Linnukeised, langukeised,
Ärga pahasta pange,
Ärge wotage wihasta,
Et me kauast wübisime.
„Minu hella welwideni, (pruut laulab)
See öli püssile pureda,
Käsi rauab kareda,
Lasi tula tetre parwe,
Arula harakar parwe,
Pötra parwe pöösaessa,